

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zlatuše Jíchové a soudců JUDr. Lenky Škubalové a Mgr. Miroslava Nováka ve věci exekuce

oprávněné: **Český inkasní kapitál a. s.**, IČO 27646751
sídlem Václavské náměstí 808/66, 110 00 Praha 1– Nové Město
zastoupená advokátem JUDr. Romanem Majerem
sídlem Vyskočilova 1326/5, 140 00 Praha – Michle

proti
povinnému: J. B., narozený
hlášen k pobytu na adrese
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Schnalem
sídlem Politických vězňů 27, 280 02 Kolín IV

pro pohledávku oprávněné ve výši 53 944,78 Kč s příslušenstvím, o odvolání povinného proti usnesení Mgr. Jany Vyhnalové, zástupkyně soudního exekutora JUDr. Marcela Smékala, Exekutorský úřad Praha – východ, ze dne 19. 8. 2025, č. j. 081 EX 09879/07-497

takto:

- I. Usnesení Mgr. Jany Vyhnalové zástupkyně soudního exekutora JUDr. Marcela Smékala, Exekutorský úřad Praha – východ se mění tak, že exekuce vedená pod sp. zn. 081 EX 09879/07 na základě usnesení Okresního soudu v Kolíně ze dne 6. 12. 2007, č. j. 14 Nc 3013/2007-6 se zastavuje.
- II. Povinný je povinen zaplatit oprávněné na náhradě nákladů řízení částku 4 670,60 Kč, do tří dnů od právní moci usnesení, k rukám advokáta.
- III. Náklady exekuce se určují částkou 7 865 Kč.
- IV. Oprávněná je povinna zaplatit povinnému na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 7 550,40 Kč, do tří dnů od právní moci usnesení, k rukám advokáta.

Odůvodnění:

1. Usnesením citovaným v záhlaví zástupkyně soudního exekutora zamítla návrh povinného na zastavení exekuce doručený soudnímu exekutorovi dne 12. 8. 2025. Z odůvodnění usnesení vyplývá, že povinný se domáhal zastavení exekuce dle § 55 odst. 11 exekučního řád, neboť exekuce je vedena více než 15 let. Soudní exekutorka zdůraznila, že jednou z podmínek dle § 55 odst. 11 exekučního řádu je, že celková doba od vyznačení doložky provedení exekuce nebo od posledního vymoženého plnění, nastalo-li později, po kterou nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané pohledávky, nesmí v nepřerušeném trvání překročit po osobě následujících 12 let. V dané věci usnesení Okresního soudu v Kutné Hoře o nařízení exekuce ze dne 6. 12. 2007, č. j. 14 Nc 3013/2007-6 nabylo právní moci 23. 6. 2010. Předmětem exekuce nebylo vymožení nepeněžitého plnění a v exekuci nebyla postižena nemovitá věc povinného a nejedná se o exekuční titul, pro nějž by byl příléhavý § 55 odst. 9 exekučního řádu. K poslednímu částečnému vymožení vymáhané povinnosti došlo dne 18. 10. 2022 ve výši 131 Kč a opětovně 10. 10. 2024 ve výši 600 Kč. Od tohoto data došlo k přerušení lhůty uvedené v § 55 odst. 7

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

exekučního řádu, a tato počala znovu plynout dle § 55 odst. 11 exekučního řádu ode dne následujícího po dni, kdy došlo k poslednímu částečnému vymožení vymáhané povinnosti. Lhůta uvedená v § 55 odst. 7 exekučního řádu tak dosud neuplynula.

2. Proti usnesení zástupkyně soudní exekutorky podal včasné odvolání povinný. Namítl, že ani po nahlédnutí do exekučního spisu nezjistil důkaz či podklad k tvrzenému částečnému vymožení vymáhané povinnosti ze dne 8. 10. 2022 a 10. 10. 2024. Zjistil, že ve spisu byl založen úřední záznam o jeho příchodím hovoru ze dne 24. 9. 2015, v němž bylo uvedeno, že je zastoupen JUDr. Jiřím Sehnalem, ačkoliv se zastoupit nechal až 11. 8. 2025. Soudní exekutor sdělil pak jeho zástupci, že nepravdivý údaj o právním zastoupení se do úředního záznamu z roku 2015 doplnil automaticky v průběhu exportování spisu a za chybu se omluvil. Uvedl, že vysvětlení v něm vzbuzuje pochybnosti o neoprávněné manipulaci ve spisu, neboť dle názoru osloveného IT specialisty není toto možné. Platby jím měly být podle sdělení exekutora uhrazeny přímo k rukám oprávněné, která by měla mít i doklady o těchto platbách s tím, že předávání informací mezi oprávněnou a soudním exekutorem funguje na datovém principu, tedy na základě systémové výměny dat, o čemž není ve spisu žádný záznam. Vůbec netušil, že probíhá exekuční řízení. Může se pouze domnívat, zda se jedná o chybu v evidenci či oprávněná, aby přerušila lhůtu, vynaložila zanedbatelnou částku, kterou sám sobě jménem povinného poukázala. Vzhledem k tomu, že od nabytí právní moci usnesení o nařízení exekuce uplynulo více než 12 let, měla by být exekuce pro bezvýslednost podle § 55 odst. 11 exekučního řádu zastavena, neboť byly splněny i další podmínky stanovené zákonem. Navrhl, aby odvolací soud změnil napadené usnesení tak, že exekuce se zastavuje a zároveň mu přiznal náhradu nákladů řízení.
3. Ve svém vyjádření k odvolání povinného oprávněná uvedla, že částku 131 Kč přijala jako úhradu poštovní poukázkou, a to bez uvedení variabilního symbolu. Její finanční účtárna dne 18. 10. 2022 ruční revizí inkasních příjmů úhradu identifikovala, zaevidovala v provozním informačním systému a taktéž v účetním systému. Poštovní poukázkou již nedisponuje, když doklady k hotovostním platbám po jejich zaevidování dále nearchivuje. Platbu ve výši 600 Kč obdržela 10. 10. 2024 na účet, což potvrzuje doklad, který doložila a prokázala tak její přijetí. Zdůraznila, že i v případě, kdy po uplynutí lhůty dle § 55 odst. 11 exekučního řádu, avšak ještě před pravomocným zastavením exekučního řízení dojde k vymožení, byť jen části pohledávky, nelze řízení nadále označovat jako bezvýsledné a jako takové je nelze zastavit. Nebyly proto splněny podmínky pro zastavení exekuce dle § 55 odst. 7 exekučního řádu. Poukázala na obsah exekučního spisu, z něhož je patrné, že v roce 2015 byl povinný vykonavatelem zastížen před domem v P[red] a přislíbil úhradu jistiny do 23. 3. 2015. Navíc byl postižen i jeho příjem formou srážek ze mzdy. Jeho tvrzení, že o vedené exekuce nevěděl, tak nejsou pravdivá. Navrhla, aby usnesení soudního exekutora bylo jako správně odvolacím soudem potvrzeno.
4. Povinný k vyjádření uvedl, že nic neuhradil, až do srpna letošního roku netušil, že je proti němu exekuce vedena, neboť se nezdržuje na adrese svého bydliště (ohlašovna pobytu). Nevěděl, kdo je oprávněná, neměl k dispozici její číslo účtu. Je nemajetný a má finanční prostředky, které stěží stačí na jeho obživu. Vyloučil úhradu dluhu či jeho úhradou třetí osoba. Připomněl, že zákonná 12letá lhůta uplynula 23. 6. 2022, dříve, než měla být provedena první úhrada. Po tomto datu již není další vedení exekuce možné a měla by být soudním exekutorem ze zákona zastavena. Poukázal na nevěrohodnost zaslání finančních prostředků formou poštovní poukázky A na bankovní účet. Kdyby znal číslo účtu oprávněné, mohl platbu provést přímo převodem na účet a vyhnout se hrazení poplatku za tuto poštovní službu. Poukázal na postup oprávněné v dalších věcech vedených u téhož soudního exekutora, kdy byly rovněž přijaty údajné platby bez vědomí a proti vůli dlužníků, kdy se též nedochovaly příslušné části jednotlivých poštovních poukázek. Dovodil, že se jedná o zavedenou praxi, kdy v rámci exekuce dochází k úhradě třetí osobou, respektive samotnou oprávněnou, a to z důvodu obcházení zákona a bránění zastavení bezvýsledných exekucí. Odkázal i na rozhodnutí zdejšího odvolacího soudu, kde byla řešena

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

obdobná problematika. Navíc Česká pošta s.p. k oběma platbám sdělila, že nebyly v uvedeném období nalezeny a kromě jména na výpisu z účtu oprávněné zde tak není jiný spojovací článek. Připustil, že měl více exekucí a nerozlišoval, od kterého soudního exekutora zásilku přebírá. Exekuce by podle jeho názoru měla být zastavena pro bezvýslednost.

5. Krajský soud v Praze jako soud odvolací na podkladě podaného odvolání přezkoumal usnesení zástupkyně soudního exekutora dle § 212, § 212a odst. 1 a 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.), za použití § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále jen exekuční řád), a dospěl k závěru, že odvolání povinného je důvodné.
6. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že Okresní soud v Kutné Hoře na základě exekučního návrhu oprávněné usnesením ze dne 6. 12. 2007, č. j. 14 Nc 3013/2007-6 nařídil podle vykonatelného platebního rozkazu Obvodního soudu Praha 4, č. j. 24 C 1339/2007 ze dne 17. 7. 2007 k uspokojení pohledávky oprávněné ve výši 53 944,78 Kč se specifikovaným úrokem z prodlení, pro náklady předcházejícího řízení ve výši 22 485,20 Kč a pro náklady exekuce, které budou v průběhu řízení stanoveny, exekuci na majetek povinného. Provedením exekuce pověřil soudního exekutora JUDr. Marcela Smékala, Exekutorský úřad, Praha – východ. Usnesení nabylo právní moci dne 23. 6. 2010. Dne 17. 3. 2015 byl povinnému doručen exekuční příkaz ze dne 21. 4. 2011, č. j. 081 EX 09879/07-012, kterým soudní exekutor rozhodl o prodeji všech podle zákona exekucí postižitelných movitých věcí povinného a tento exekuční příkaz povinný převzal osobně dne 17. 3. 2015. Zároveň přislíbil, že se pokusí sehnat peníze na jistinu do 23. 3. 2015 jak vyplývá z protokolu o neúspěšném pokusu provedení soupisu movitých věcí ze dne 17. 3. 2015. Dne 24. 3. 2015 byl úředním záznamem zaznamenán příchozí hovor povinného, který informoval soudního exekutora, že peníze na jistinu nesehnal. Navrhl její úhradu do konce srpna v nepravidelných splátkách. Jeho návrh soudní exekutor neakceptoval, proto přislíbil peníze sehnat s tím, že 30. 4. 2015 zavolá. V úředním záznamu je uveden jako zástupce povinného JUDr. Jiří Sehnal, advokát. Soudní exekutor vydal dne 22. 9. 2017 exekuční příkaz č. j. 081 EX 09879/07-104, kterým rozhodl o provedení exekuce srážkami ze mzdy nebo jiného příjmu povinného vypláceného plátcem mzdy nebo jiného příjmu – W [redacted] s.r.o., který nabylo právní moci 22. 1. 2018. Povinnému byl exekuční příkaz doručen náhradním způsobem (vyvěšeno na úřední desce). Výkon úřadu JUDr. Marcelu Smékalovi zanikl dnem 6. 10. 2024. S platností od 14. 10. 2024 byla z důvodu jeho úmrtí stanovena jeho zástupkyní Mgr. Jana Vyhnalová, Exekutorský úřad Praha – východ. Dne 12. 8. 2025 byl zástupkyni soudního exekutora doručen návrh povinného na zastavení exekuce podle § 55 odst. 11 exekučního řádu a dne 19. 8. 2025 vydala zástupkyně napadené usnesení. Ze sdělení zástupkyně soudního exekutora založeného ze dne 2. 9. 2025 (ve spisu na č. l. 510), adresovaného zástupci povinného odvolací soud zjistil, že uvedené platby byly dle evidence soudního exekutora uhrazeny povinným přímo k rukám oprávněné, nikoliv na účet soudního exekutora. Ona tak nemá doklady o těchto platbách. Výměna informací mezi oprávněným a soudním exekutorem funguje na datovém principu. O platbách byl proto informován soudní exekutor na základě systémové výměny dat. Zároveň zástupkyně uvedla, že v úředním záznamu z roku 2015 došlo k doplnění dat zástupce povinného v momentě, kdy exportovali data z exekučního spisu na CD, když soubor se přivedl do PDF verze a automaticky se doplnil i zástupce, který byl zadán v systému exekutora ke konkrétnímu účastníkovi. Zástupkyně soudního exekutora sdělila, že problém byl již odstraněn a za nedopatření se omluvila. Dne 12. 9. 2025 vytvořila úřední záznam, kde uvedla přehled plateb uhrazených povinným přímo oprávněné, a to 10. 10. 2024 v částce 600 Kč (načtena ze souboru úhrady) a 18. 10. 2022 přímá platba v částce 131 Kč (načtena ze souboru 2022). Rozhodnutím Ministrny spravedlnosti ze dne 7. 11. 2025, č. j. MSP-128/2025-OPAJ-ANE/2 byl exekutorem do Exekutorského úřadu Praha – východ jmenován nový soudní exekutor Mgr. Patrik Steiner, který zahájil činnost dne 1. 12. 2025.

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

7. Z elektronického výpisu z účtu č. 198 (MT 940) ze dne 11. 10. 2024 předloženého oprávněnou, odvolací soud zjistil, že dne 10. 10. 2024 je evidována tuzemská platba příchozí od České pošty, s. p., kde jako plátce je uvedeno J. B. a připsána byla částka ve výši 600 Kč.
8. Z tvrzení povinného odvolací soud zjistil, že v době, kdy neměl práci, bylo proti němu zahájeno několik exekucí. Dluhy se snažil uhradit, pokud platil, vždy platil k rukám exekutora a většinou celou částku. Nikdy neplatil ve splátkách, natož částku 131 Kč. Neznal číslo účtu oprávněné a částky, které uvádí, jí nezaplatil. Nic jí nezaplatil.
9. Podle § 55 odst. 7 exekučního řádu, nedošlo-li po dobu posledních 6 let počítaných po vyznačení doložky provedení exekuce ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a není-li exekucí postižena nemovitá věc, vyzve exekutor oprávněného, aby ve lhůtě 30 dnů sdělil, zda souhlasí se zastavením exekuce nebo, aby ve stejné lhůtě sdělil, že se zastavením exekuce nesouhlasí. Jestliže oprávněný vyjádřil souhlas se zastavením exekuce nebo lhůta podle věty první uplynula marně, exekutor exekuci zastaví. Pro účely rozhodnutí o zastavení exekuce podle věty druhé a odstavců 8, 10 nebo 11 se na řízení spojená ke společnému řízení hledí, jako by ke spojení řízení ke společnému řízení nedošlo.
10. Podle § 55 odst. 8 exekučního řádu, nesouhlasil-li oprávněný, který není zproštěn od složení zálohy na další vedení exekuce podle odstavce 9, se zastavením exekuce podle odstavce 7, vyzve ho exekutor ke složení zálohy na další vedení exekuce. Ve výzvě exekutor oprávněného poučí o možnosti podat návrh na zproštění od složení zálohy na další vedení exekuce podle odstavce 10, o postupu podle věty třetí a o postupu podle odstavce 10 věty poslední. Nepodal-li oprávněný návrh na zproštění od složení zálohy na další vedení exekuce, je povinen složit zálohu do 30 dnů od doručení výzvy ke složení zálohy na další vedení exekuce. Nesloží-li oprávněný zálohu na další vedení exekuce ve lhůtě podle věty třetí, exekutor exekuci zastaví. Výši zálohy na další vedení exekuce stanoví prováděcí právní předpis.
11. Podle § 55 odst. 11 exekučního řádu, je-li složena záloha podle odstavce 8 nebo jde-li o oprávněného, který byl zproštěn od složení zálohy na další vedení exekuce, lhůta podle odstavce 7 se prodlužuje o další 3 roky. Po uplynutí tříleté lhůty podle věty první se odstavce 7 až 10 a věta první použijí obdobně a lhůta podle odstavce 7 a věty první se prodlouží o další 3 roky. Po uplynutí lhůty podle odstavce 7 prodloužené o dobu podle věty první a druhé exekutor nepostupuje podle odstavce 7 až 10 a exekuci zastaví. Celková doba po vyznačení doložky provedení exekuce, po kterou nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti, nesmí v nepřerušném trvání překročit po sobě následujících 12 let od vyznačení doložky provedení exekuce nebo posledního vymoženého plnění, nastalo-li později; do této lhůty se nezapočítávají doby uvedené v odstavci 12. Dojde-li v rozhodné době k částečnému vymožení povinnosti, běží lhůta uvedená v odstavci 7 věty první znovu od počátku ode dne následujícího po dni, v němž naposledy došlo k částečnému vymožení povinnosti. Po dobu, po kterou trvá prodloužení exekuce, soud nerozhodne o zastavení exekuce pro nemajetnost a návrh na zastavení exekuce pro nemajetnost zamítne. Jde-li o oprávněného podle odstavce 9, věty druhá až čtvrtá se nepoužijí.
12. Podle § 55 odst. 12 exekučního řádu, lhůta podle odstavců 7 a 11 neběží: a) je-li předmětem exekuce nepeněžitě plnění, b) po dobu, po kterou probíhalo řízení o návrhu na zastavení exekuce, námitce podjatosti, návrhu na odklad, odvolání nebo jiném podání účastníka řízení či trval odklad exekuce části majetku, během něhož nelze exekuci provést, c) po dobu, po kterou byla jako celek exekuce odložena, nebo ji není možné podle zvláštního právního předpisu provést.
13. Podle § 10 odst. 1 věty první až třetí zákona č. 214/2022 Sb., o zvláštních důvodech pro zastavení exekuce a o změně souvisejících zákonů, nestanoví-li se dále jinak, § 55 odst. 7 až 13 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije i na exekuční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. V exekučních řízeních

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

zahájených přede dnem 1. ledna 2022, v nichž přede dnem 1. ledna 2022 byla vyznačena doložka provedení exekuce, se do lhůty podle § 55 odst. 7 až 11 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, započítává doba, v níž nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a exekucí nebyla postižena nemovitá věc; § 55 odst. 12 zákona č. 120/2001 Sb. se použije obdobně. V řízení podle věty druhé lhůta podle § 55 odst. 7 a 11 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, neuplyne dříve než 1. ledna 2023.

14. U exekučních řízení, která byla zahájena a doložka provedení exekuce byla vyznačena přede dnem 1. 1. 2022, mohl soudní exekutor přistoupit k zahájení úkonů směřujících k zastavení exekuce až ode dne 1. 1. 2023.
15. Exekuční řád sice v ustanovení § 55 odst. 11 exekučního řádu stanoví pravidlo, že celková doba po vyznačení doložky provedení exekuce, po kterou nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti, nesmí v nepřerušném trvání překročit po sobě následujících 12 let od vyznačení doložky provedení exekuce nebo posledního vymoženého plnění, nastalo-li později; do této lhůty se nezapočítávají doby uvedené v odstavci 12. Je tak vymezeno časové období, po jehož uplynutí již není další vedení exekuce možné (viz usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 26. 6. 2024, sp. zn. 20 Cdo 598/2024).
16. Soudní exekutor proto mohl exekuci nadále vést jen do té doby, než uplynula celková doba 12 let bezvýsledného vedení exekuce dle § 55 odst. 11 věta čtvrtá exekučního řádu.
17. Povinný popřel, že by oprávněné nějakou částku poštovní poukázkou k jejím rukám a na její účet zaslal. Na jeho majetek bylo vedeno více exekucí a chtěl uhradit dluh, domluvil se s exekutorem a uhradil jej k jeho rukám, a to většinou celou částku. Nikdy neplatil ve splátkách, popřel, že by oprávněnou uváděné úhrady provedl anebo že by je provedla jeho jménem třetí osoba. Navíc neznal číslo účtu oprávněné. Ze zprávy České pošty s. p. k reklamaci povinného č. 7/2025 a 8/2025 ze dne 24. 9. 2025 odvolací soud zjistil, že platby nebyly v uvedeném období nalezeny s tím, že pošta žádala o doplnění informací o poště, kde byla platba provedena a o konkrétním období (pošta Kolín).
18. Na základě provedeného dokazování odvolací soud uzavírá, že oprávněná neprokázala, že by jí povinný dne 18. 10. 2022 uhradil o částku 131 Kč poštovní poukázkou a dne 10. 10. 2024 částku 600 Kč poštovní poukázkou na její účet. Pokud jde o úhradu poštovní poukázkou k rukám oprávněné, k této platbě není oprávněná schopna předložit žádný doklad prokazující, že tuto platbu provedl povinný, není schopna prokázat platbu ani osobu plátce. Stejně skutečnosti nebylo možné prokázat ani oprávněnou předloženým výpisem z účtu, byť v tomto výpisu je uvedeno jméno a příjmení povinného. Vzhledem k tomu, že se oprávněná omluvila z jednání u odvolacího soudu, nebylo možné ji poučit podle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. Oprávněná tak neunesla důkazní břemeno a nemohla být tak v odvolacím řízení úspěšná. Vzhledem k tomu, že oprávněnou tvrzené skutečnosti o částečném vymožení vymáhané povinnosti nebyly prokázány, lze uzavřít, že v dané exekuci nedošlo k vymožení žádného plnění a od data právní moci usnesení o nařízení exekuce dne 23. 6. 2010 uplynulo dne 23. 6. 2022 dvanáct let a ke dni vydání napadeného usnesení tak uplynulo více než patnáct let. Odvolací námitku povinného tak odvolací soud shledal oprávněnou. Ke dni 1. 1. 2023, doba, po kterou nebylo na vymáhanou povinnost ničeho vymoženo, přesáhla 12 let.
19. Dle ustanovení § 55 odst. 11 věty čtvrté exekučního řádu je exekutor povinen zastavit exekuci po uplynutí doby bezvýslednosti v délce 12 let, a to bez ohledu na stanovisko oprávněné, neboť zákonem stanovenou délkou doby bezvýslednosti exekuce nelze přesáhnout.
20. Na základě výše uvedených důvodů proto odvolací soud napadené usnesení změnil podle § 220 odst. 1 o.s.ř. a exekuci zastavil.

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

21. Pokud podle § 220 o.s.ř. změni odvolací soud usnesení soudu prvního stupně, musí vždy při zastavení exekuce rozhodnout i o nákladech mezi účastníky a nákladech soudního exekutora (§ 224 odst. 2 o.s.ř.).
22. Podle § 89 věty první exekučního řádu, dojde-li k zastavení exekuce, hradí náklady exekuce a náklady účastníků ten, který zastavení zavinil
23. Oprávněné, která vedla exekuci důvodně a její zastavení zavinil povinný svou nemajetností, jež vedla k dlouhodobé bezvýslednosti exekuce, náleží nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů za právní zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. O nákladech řízení před soudním exekutorem rozhodoval odvolací soud podle § 52 odst. 1 exekučního řádu a § 271 o.s.ř. Podle § 6 odst. 1, § 7 bod 5 a § 8 odst. 1, § 11 odst. 2 písm. e) a § 13 odst. 3 advokátního tarifu odměna za jeden úkon právní služby v této věci z tarifní hodnoty 53 944,78 Kč činí 1 630 Kč. Náhrada nákladů řízení sestává z odměny ve výši 3 260 Kč za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení, podání exekučního návrhu), z náhrady hotových výdajů (režijní paušál) dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za jeden úkon právní služby, tedy 600 Kč. Výše nákladů řízení tak činí 3 860 Kč a včetně 21 % DPH dle § 137 odst. 3, písm. a) o.s.ř. (810,60 Kč) celkem 4 670,60 Kč. O lhůtě a místu k plnění bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 věty první před středníkem a § 149 odst. 1 o.s.ř.
24. Podle § 55 odst. 13 exekučního řádu, zastavením exekuce nejsou dotčeny účinky již provedených úkonů a již vymožená plnění. Náklady bezvýsledné exekuce se určí ve výši minimální odměny a paušální náhrady hotových výdajů podle zvláštního předpisu; je-li exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady exekuce o daň z přidané hodnoty. Tyto náklady exekuce podle věty druhé se uspokojují ze zálohy na náklady exekuce nebo ze zálohy na další vedení exekuce. Přesahuje-li výše nákladů exekuce podle věty druhé výši složené zálohy na náklady exekuce nebo výši složené zálohy na další vedení exekuce, právo soudního exekutora na náklady exekuce v části přesahující výši složené zálohy zaniká.
25. Náklady exekuce proto byly určeny v základní výši dle § 5 odst. 1, § 6 odst. 3, § 11 odst. 2 a § 13 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., ve výši 7 865 Kč.
26. Pro úplnost odvolací soud uvádí, že již nerozhodoval o právu soudního exekutora na paušální náhradu nákladů za úkony spojené se zastavením exekuce podle § 55 odst. 7, 8, 10 nebo 11 exekučního řádu dle čl. II bod 1. a 2. přechodných ustanovení zákona č. 255/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) i když k zastavení exekuce došlo po účinnosti zákona č. 255/2023 Sb. Podle čl. II bod 3. náhradového zákona nevydává-li soudní exekutor usnesení o zastavení exekuce podle § 55 odst. 7, 8, 10 nebo 11 exekučního řádu do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nebo ode dne, v němž byly splněny podmínky pro zastavení exekuce, došlo-li ke splnění podmínek pro zastavení exekuce později, právo na paušální náhradu nákladů podle bodu 1 soudnímu exekutorovi nevznikne.
27. V této věci začala 12letá doba bezvýslednosti běžet dne 23. 6. 2010 a uplynula 23. 6. 2022. Usnesení o zastavení exekuce dle § 55 odst. 11 exekučního řádu nebylo vydáno do 26. 8. 2024, odvolací soud jej vydal až 5. 11. 2025. Právo na paušální náhradu nákladů tak nevzniká.
28. O náhradě nákladů odvolacího řízení odvolací soud rozhodl podle § 224 odst. 1, 2 a § 142 odst. 1 o.s.ř. exekučního řádu. Odvolací soud procesně úspěšnému povinnému přiznal podle § 6 odst. 1, § 7 bod 5 a § 8 odst. 1, § 11 odst. 2 písm. e) a § 13 odst. 4 advokátního tarifu za úkony učiněné po 1. 1. 2025 odměnu za jeden úkon právní služby v této věci z tarifní hodnoty 53 944,78 Kč činí 1 630 Kč. Náhrada nákladů řízení sestává z odměny za 3 úkony právní služby (převzetí zastoupení, podání odvolání a účast při jednání odvolacího soudu dne 5. 11. 2025) ve výši 4 890 Kč, z náhrady hotových výdajů (režijní paušál) dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

450 Kč za jeden úkon právní služby, tedy 1 350 Kč. Za účelně vynaložené náklady ve smyslu § 142 odst. 1 o.s.ř. lze považovat pouze takové náklady, které musela procesní strana nezbytně vynaložit, aby mohla řádně hájit své porušené nebo ohrožené subjektivní právo u soudu. Za účelně vynaložené náklady ve smyslu § 142 odst. 1 o.s.ř. neshledal odvolací soud povinným uplatněný nárok na náhradu nákladů za úkon právní služby za doplnění odvolání, repliku ze dne 18. 9. 2025 k vyjádření oprávněného z 11.9.2025. Replika oprávněné k jeho odvolání byla soudním exekutorem doručena jen na vědomí, nebyl vyzván k vyjádření a konečně skutečnosti v ní uvedené mohl povinný přednést při jednání před odvolacím soudem. Nejednalo se tak o náklady, které by musel nezbytně vynaložit, aby mohl řádně hájit své porušené nebo ohrožené subjektivní právo u soudu, stejně jako náklady, které vynaložil za poplatek za reklamaci zaplacený na poště, neboť zprávu od České pošty si mohl na jeho návrh vyžádat bez poplatku odvolací soud. Výše nákladů řízení tak činí 6 240 Kč a včetně 21 % DPH dle § 137 odst. 3 písm. a) o.s.ř. (1 310,40 Kč) celkem 7 550,40 Kč, které je povinná oprávněná uhradit povinnému ve lhůtě dle § 160 odst. 1 věty první před středníkem o.s.ř. k rukám advokáta dle § 149 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím soudního exekutora Mgr. Patrika Steinera, Exekutorský úřad Praha – východ, pokud napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání lze podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Dovolání nelze podat z důvodu vad podle § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o.s.ř.

Nebude-li povinnost tímto usnesením stanovená splněna dobrovolně a v určené lhůtě lze se jejího plnění domoci návrhem na soudní výkon rozhodnutí či exekuci.

Praha 5. prosince 2025

JUDr. Zlataše Jíchová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová